

คำแนะนำในการจัดเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

การเตรียมต้นฉบับสำหรับผู้เขียน

1. บทความสามารถจัดทำเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ในกรณีที่เขียนภาษาอังกฤษ บทความดังกล่าวต้องผ่านการตรวจการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องมาแล้ว
2. ในการจัดทำบทความ ผู้เขียนจะต้องจัดทำบทความในรูปแบบที่ทางวารสารนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กำหนดไว้ ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารนี้
3. บทความต้องประกอบไปด้วยบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งคำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
4. ผู้เขียนจะต้องส่งบทความเป็นไฟล์ word มายัง law.dpu.journal@gmail.com โดยระบุชื่อ – ที่อยู่ และประวัติผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตำแหน่งงาน หน่วยงานที่สังกัด ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ E-Mail พร้อมประวัติผู้เขียนโดยย่อ มาใน E-Mail ด้วย
5. เมื่อบทความได้รับการตีพิมพ์ ผู้เขียนจะได้รับวารสารฉบับที่บทความนั้นตีพิมพ์ จำนวน 1 ฉบับ

แนวทางการจัดทำบทความ

บทความต้นฉบับจะต้องจัดทำส่งมาในรูปแบบดังต่อไปนี้

1. ขนาดกระดาษ จัดพิมพ์ลงโปรแกรม Microsoft Word กระดาษขนาด A4
2. ขอบกระดาษ เว้นระยะขอบ 2.5 เซนติเมตร
3. การตั้งค่าระยะบรรทัดให้ใช้ค่าตามปกติ คือ 1 เท่า หรือ 1 Single
4. จำนวนหน้า ไม่เกิน 20 หน้า ขนาดกระดาษ A4 (พร้อมรูปตารางที่เกี่ยวข้องและบรรณานุกรม)
5. ใสเลขหน้า กำหนดด้านล่างกึ่งกลาง ขนาด 14 point
6. ตัวอักษร TH Sarabun PSK ตามที่กำหนดดังนี้

ชื่อเรื่อง (Title)

- ภาษาไทย – อังกฤษ ขนาด 18 point กำหนดกึ่งกลาง ตัวหนา
- ควรให้มีความกระชับให้มากที่สุด

ชื่อ – ที่อยู่และประวัติผู้เขียน (ทุกคน)

- ชื่อและนามสกุลของผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ขนาด 16 point กำหนดชิดขวา
- ทำเชิงอรรถโดยใช้เครื่องหมายที่ท้ายชื่อ-นามสกุลของผู้เขียน แล้วระบุวุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน และหน่วยงานที่สังกัด
- ถ้าผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศ ให้พิมพ์ชื่อสกุลขึ้นก่อนชื่อตัว

บทคัดย่อ (Abstract) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- พิมพ์คำว่า “บทคัดย่อ” และ “Abstract” ขนาด 16 point กำหนดกึ่งกลาง ตัวหนา แล้วเว้น 1 บรรทัด
- Text บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาด 14 point
- ย่อหน้า 1 เซ็นติเมตร
- ความยาวไม่เกิน 1 หน้า บทคัดย่อภาษาไทยกับบทคัดย่อภาษาอังกฤษต้องอยู่คนละหน้า เนื้อหาในบทคัดย่อควรระบุวัตถุประสงค์โดยย่อ ผลการวิจัยและสรุปโดยย่อ

คำสำคัญ (Keywords)

- พิมพ์ต่อจากส่วนบทคัดย่อก่อนจะขึ้นส่วนเนื้อหา ทั้งภาษาไทย – อังกฤษ ขนาด 14 point
- ใช้ศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถานและเป็นคำหลักที่ใช้ในการอ้างอิง ค้นหา ไม่เกิน 10 คำ

เนื้อหา (Body) ประกอบด้วย

- ตัวอักษรขนาด 16 point
- ย่อหน้า 1 เซ็นติเมตร
- บรรณานุกรม (ใช้รูปแบบ APA)

7. การแสดงภาพและรูปภาพ (Figures) ให้พิมพ์คำว่า “ภาพที่...” ตามด้วยลำดับที่ของภาพ 1, 2, 3... ไว้ด้านล่างของภาพหรือรูปนั้นพร้อมคำอธิบาย และรูปภาพแผนภูมิให้ใช้สีขาว – ดำเท่านั้น หรือภาพสีกรณีที่เป็น

8. การพิมพ์ตาราง (Table) ให้พิมพ์คำว่า “ตารางที่...” ตามด้วยลำดับที่ของตาราง 1, 2, 3... ไว้ด้านบนของตาราง และมีคำอธิบาย

9. การเขียนเชิงอรรถ ขนาด 14 point พิมพ์ “.” ท้ายเชิงอรรถทุกเชิงอรรถ ให้พิมพ์ “,” คั่นระหว่างเอกสารแต่ละชั้น ไม่ย่อหน้า

10. การเขียนบรรณานุกรม (Bibliography)

10.1 พิมพ์คำว่า “บรรณานุกรม” ขนาด 16 point ตัวหนา กำหนดกึ่งกลาง

10.2 ในการอ้างอิง ให้เรียงลำดับเอกสารการอ้างอิงภาษาไทยก่อนภาษาอังกฤษของชื่อผู้แต่งหรือชื่อสกุลผู้แต่ง (ชาวต่างประเทศ) ตามแบบพจนานุกรม

10.3 บรรทัดแรกของแต่ละรายการพิมพ์ชิดขอบซ้าย ถ้าไม่จบในบรรทัดเดียวให้พิมพ์ต่อไปในบรรทัดที่ 2 โดยเว้นเข้าไปประมาณ 1 เซ็นติเมตร

10.4 ถ้าผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศ ให้พิมพ์ชื่อสกุลขึ้นก่อนชื่อต้น

รูปแบบและตัวอย่างในการอ้างอิงเชิงอรรถ

1. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงหนังสือประเภทต่างๆ

1.1 หนังสือ

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง, ชื่อเรื่อง, ชื่อชุดและลำดับที่ (ถ้ามี), ครั้งที่พิมพ์ (กรณีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง), จำนวนเล่ม (กรณีมีหลายเล่มจบ) (สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีที่พิมพ์), เล่มที่ (ถ้ามีหลายเล่ม) หรือหน้าหรือจำนวนหน้าที่อ้างอิง.

ตัวอย่าง

จิตติ ติงศภัทย์, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556), น.63 – 66.

Herbert S. Gershman, The Surrealist Revolution in France, (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1969), p.47.

Bernard C. Raffer, Richard Friedman, and Robert Baron, New York in Crisis, (New York: Harper and Row, 1971), pp.93 – 97.

1.2 หนังสือแปล

รูปแบบ

ผู้แต่ง, ชื่อเรื่อง, แปลโดย ผู้แปล, ชื่อชุดและลำดับที่ (ถ้ามี), ครั้งที่พิมพ์ (ในกรณีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง), จำนวนเล่ม (กรณีหลายเล่มจบ) (สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีที่พิมพ์), เล่มที่ (ถ้ามีหลายเล่มจบ): หน้าหรือจำนวนหน้าที่อ้างอิง.

ตัวอย่าง

แอลแลน เนวินส์ และ เฮนรีสติล คอมแมเจอร์, ประวัติศาสตร์สังเขปสหรัฐอเมริกา, แปลโดย ไพฑูริย์ พงศะบุตร และ วิลสาสวงศ์ นพรัตน์, พิมพ์ครั้งที่ 3, 3เล่ม (กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา, 2519), เล่ม 2: น.53.

Marc Ferro, The Russian Revolution of February 1917, trans. J.L. Richards (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1972), p.144.

2. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์, “ชื่อวิทยานิพนธ์,” (ระดับของวิทยานิพนธ์ ชื่อแผนกวิชาหรือคณะมหาวิทยาลัย, ปีพิมพ์), หน้าที่ยอ้างอิง.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, “ความรับผิดชอบทางอาญาของนิติบุคคล: การศึกษาทางกฎหมายเปรียบเทียบโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527) น.130 – 133.

ตัวอย่าง

R.C.Samson, “The Influence of Economic Deprivation on Academic Achievement,” (Ph.D.dissertation, New York University, 1973), p.27.

3. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงบทความ

3.1 บทความในวารสารทางกฎหมาย

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทความ, เล่มที่, ปีที่ (ถ้ามี)ของวารสาร, หน้าในบทความ โดยเฉพาะที่ต้องการอ้าง (ปีที่พิมพ์).

ตัวอย่าง

หยุด แสงอุทัย, “การได้ทรัพย์สินในสังหาริมทรัพย์,” วารสารนิติศาสตร์, เล่ม 10, ปีที่ 15, น.21, 23 (ตุลาคม 2548).
Robert Brogdon, “Religious Freedom and School Holidays,” Phi delta Kappan 58, p.700 (May 1977).

3.2 บทความจากหนังสือรวบรวมบทความ

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” ในชื่อเรื่อง, รวบรวมโดยผู้รวบรวม, ชื่อชุด(ถ้ามี), ครั้งที่พิมพ์ (กรณีที่พิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง), จำนวนเล่ม (กรณีมีหลายเล่มจบ) (สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีที่พิมพ์), เล่มที่ (กรณีมีหลายเล่มจบ), หน้าหรือจำนวนหน้าที่อ้างถึง.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของจำเลยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย,” ใน หนังสือรวมบทความทางวิชาการเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม, จัดพิมพ์โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538), น. 454 – 455.

Bruce F. Johnson and Peter Kilby, Interrrelations Between Agricultural and Industrial Growth, ed. Nural Islam (New York: Wiley, 1974), p.45.

3.3 บทความในวารสารทั่วไป

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” เล่มที่ของวารสาร ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทความ, หน้าในบทความโดยเฉพาะที่ต้องการอ้างอิง (ถ้ามี) (เดือน ปีพิมพ์).

ตัวอย่าง

เข้มชัย ชูติวงศ์, “รายงานการไปศึกษาดูงานฝึกอบรมประชุมและสัมมนา ณ ต่างประเทศ เรื่องอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อสังคมและมาตรการป้องกันที่ได้ผล,” เล่มที่ 49 อัยการนิเทศ, น.391 – 392 (2530).

Douglas Lewis, “Some Problems of Perception,” 37 Philosophy of Science 102, 105 (March 1970).

3.4 บทความในหนังสือพิมพ์

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” ชื่อหนังสือพิมพ์ (วัน เดือน ปี): หน้า.

ตัวอย่าง

ประเสริฐ โลหะวนิชย์, รายงาน, “ลิเบียขู่เลิกส่งออกน้ำมันได้มาตรการแซงชันตะวันตก,” มติชน (5 เมษายน 2535): หน้า 4.

Caroline Baron, “Southern Africa: Trade Feeds on Growth,” Business Week (14 February 1977): pp.66 – 67.

3.5 บทความในสารานุกรม

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” ชื่อสารานุกรม หน้าแรกของบทความ, เล่มที่ของสารานุกรม, หน้าในบทความโดยเฉพาะที่ต้องการอ้างอิง (ถ้ามี) (ปีพิมพ์).

ตัวอย่าง

วิกรม เมลาณนท์, “ทอดตลาด,” สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่มที่ 13, น.8453 – 8460 (2516 – 17).

Richard Smith, “Color and Light,” Encyclopedia Britannica, 1978 ed. 250 (1998).

3.6 บทวิจารณ์หนังสือ

รูปแบบ

ชื่อ สกุลของผู้เขียนบทวิจารณ์, วิจารณ์เรื่อง “ชื่อหนังสือที่วิจารณ์,” โดยผู้แต่งหนังสือที่วิจารณ์, เล่มที่ของวารสาร ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทวิจารณ์, หน้าในบทวิจารณ์โดยเฉพาะที่ต้องการอ้างอิง (ถ้ามี) (เดือน ปี พิมพ์).

ตัวอย่าง

ชำนาญ นาคประสบ, วิจารณ์เรื่อง “ลายสีสยาม,” โดย สุกฤษณ์ ศิวรักษ์, 5 สังคมศาสตร์ปริทัศน์, น.139 – 141 (มิถุนายน – สิงหาคม 2510).

Alan James, Review of “The United Nation in a Changing World,” By Leland M.Goodrich, 51 International Affairs, pp.554, 555 (October 1975).

4. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงการสัมภาษณ์

รูปแบบ

สัมภาษณ์ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์, ตำแหน่ง (ถ้ามี), สถานที่, วัน เดือน ปี.

ตัวอย่าง

สัมภาษณ์ ศุภชัย พิเศษฐานิช, อธิบดีกรมศุลกากร, สัมภาษณ์, ทำเนียบรัฐบาล, 5 มิถุนายน 2538.

Interview with Richard Katz, Director, N.B.C. Television, New York, 13 August 1971.

5. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงเอกสารประกอบการประชุมหรือสัมมนา

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” ในชื่อเรื่อง, จัดโดยผู้รวบรวม สถานที่, ปี: หน้าหรือจำนวนหน้าที่อ้างอิง.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของจำเลยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย,” ในการประชุมวิชาการระดับชาตินักนิติศาสตร์ ครั้งที่ 1, จัดโดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร, 2538: น.454 – 455.

6. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน, “ชื่อบทความ,” สืบค้นเมื่อวันที่ เดือน ปี, จาก URL

ตัวอย่าง

สุรนนท์ น้อยมณี, “ปัญหา ค.ศ.200 คืออะไร,” สืบค้นเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2542, จาก <http://www.digital.eng.com>

7. รูปแบบและตัวอย่างการอ้างอิงคำพิพากษาศาลฎีกาหรือคำวินิจฉัย

การอ้างคำพิพากษาศาลฎีกาให้ใส่ เลขที่ พร้อมทั้งตัวย่อของผู้ที่จัดทำ

ตัวอย่าง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 561/2539 (เนติ.), น.1296 หมายถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่จัดพิมพ์โดยเนติบัณฑิตยสภา หน้า 1296

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4323/2538 (สงเสริม.), น.12 หมายถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่จัดพิมพ์โดยสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ หน้า 12

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2860/2516 (มธ.), น.1308 หมายถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่จัดพิมพ์โดย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หน้า 1308

หากอ้างจากระบบสืบค้นคำพิพากษาศาลฎีกาก็ให้อ้างเว็บไซต์ศาลฎีกาไว้ด้วย

ถ้าเป็นคำพิพากษาที่ไม่ได้ตีพิมพ์ให้แสดงว่ามาจากตำราเล่มใด หากเอามาจากสำเนาคำพิพากษาโดยตรงก็ให้ย่อไว้ในภาคผนวกของวิทยานิพนธ์เพื่อใช้อ้างอิงต่อไป

8. การอ้างเชิงบรรณคดีที่เคยอ้างมาแล้วในบทนั้น ๆ

1. *Ibid* = เพิ่งอ้าง ใช้ในกรณีไม่มีเชิงบรรณคดีอื่นมาก่อน
2. *supra note* = อ้างแล้ว เชิงบรรณคดี... ใช้ในกรณีการอ้างอิงที่มีมาก่อนและมีเชิงบรรณคดีมาก่อน
3. *infra note* = อ้างไว้ เชิงบรรณคดี... ใช้ในกรณีการอ้างอิงที่จะมีในภายหลัง

*หมายเหตุ ให้ใช้ตัวเอนหรือขีดเส้นใต้

ตัวอย่าง

G.P.Fletcher, "Rethinking Criminal Law," (Boston: Little, Brown and Co., 1978), p.590

Ibid., p.363, see also G.Williams, *infra note 18*, p.360, และดู เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างไว้ เชิงบรรณคดี 20, น.450.

G.P.Fletcher, *ibid*, p.590.

Ibid., p.600.

G.Williams, "Textbook of Criminal Law," (London, Stevens & Sons, 1983), p.378.

G.P.Fletcher, *supra note 14*, p.600.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538), น.45.

เพิ่งอ้าง, น.62 และดู บวรศักดิ์ อูวรรณโณ, อ้างไว้ เชิงบรรณคดี 24, น.18.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, เพิ่งอ้าง, น.100.

เพิ่งอ้าง, น.102.

บวรศักดิ์ อูวรรณโณ, กฎหมายมหาชน, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2536), น.18.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, อ้างแล้ว เชิงบรรณคดี 20, น.115, see also G.Williams, *supra note 18*, p.400.

รูปแบบและตัวอย่างของบรรณานุกรม

1. หนังสือประเภทต่าง ๆ

1.1 หนังสือ

รูปแบบ

ผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. ชื่อชุดและลำดับที่ (ถ้ามี). ครั้งที่พิมพ์ (กรณีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง). จำนวนเล่ม (กรณีมีหลายเล่มจบ).

สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีที่พิมพ์

ตัวอย่าง

จิตติ ติงศภัทย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

Herbert S. Gershman. The Surrealist Revolution in France. Ann Arbor: University of Michigan Press, 1969.

Bernard C. Raffer, Richard Friedman. and Robert Baron. New York in Crisis. New York: Harper and Row, 1971.

1.2 หนังสือแปล

รูปแบบ

ผู้แต่ง. ชื่อเรื่อง. แปลโดย ผู้แปล. ชื่อชุดและลำดับที่ (ถ้ามี). ครั้งที่พิมพ์ (ในกรณีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง). จำนวนเล่ม (กรณีหลายเล่มจบ). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

แอลแลน เนวินส์ และ เฮนรีสติล คอมแมเจอร์. ประวัติศาสตร์สังเขปสหรัฐอเมริกา. แปลโดย ไพฑูรย์ พงศะบุตร และ วิลาสวงค์ นพรัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 3. 3 เล่ม. กรุงเทพมหานคร: แพร์พิตยา, 2519.

Marc Ferro. The Russian Revolution of February 1917. trans. J.L. Richards. Englewood Cliffs. N.J.: Prentice-Hall, 1972.

2. วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์. “ชื่อวิทยานิพนธ์.” ระดับของวิทยานิพนธ์ ชื่อแผนกวิชาหรือคณะมหาวิทยาลัย, ปีที่พิมพ์.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. “ความรับผิดชอบทางอาญาของนิติบุคคล: การศึกษาทางกฎหมายเปรียบเทียบโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

R.C.Samson. “The Influence of Economic Deprivation on Academic Achievement.” Ph.D.dissertation. New York University, 1973.

3. บทความ

3.1 บทความในวารสารทางกฎหมาย

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทความ. เล่มที่. ปีที่ (ถ้ามี)ของวารสาร. (ปีที่พิมพ์): หน้าในบทความโดยเฉพาะที่ต้องการอ้าง.

ตัวอย่าง

หยุด แสงอุทัย. “การได้ทรัพย์สินในสังหาริมทรัพย์.” วารสารนิติศาสตร์. เล่ม 10. ปีที่ 15. 23(ตุลาคม 2548): 21.

Robert Brogdon. “Religious Freedom and School Holidays.” Phi delta Kappan 58. (May 1977): 700.

3.2 บทความจากหนังสือรวบรวมบทความ

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” ในชื่อเรื่อง. รวบรวมโดยผู้รวบรวม. ชื่อชุด(ถ้ามี). ครั้งที่พิมพ์ (กรณีที่พิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง). จำนวนเล่ม (กรณีมีหลายเล่มจบ). เล่มที่ (กรณีมีหลายเล่มจบ). หน้าหรือจำนวนหน้าที่อ้างอิง. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์, ปีพิมพ์.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของจำเลยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย.” ใน หนังสือรวมบทความทางวิชาการเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ ศาสตราจารย์ ไพโรจน์ ชัยนาม. จัดพิมพ์โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 454 – 455. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538.

Bruce F. Johnson and Peter Kilby. *Interrelations Between Agricultural and Industrial Growth*. Ed. Nural Islam. p.45. New York: Wiley, 1974.

3.3 บทความในวารสารทั่วไป

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” เล่มที่ของวารสาร. ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทความ. (เดือน ปีพิมพ์): หน้าในบทความโดยเฉพาะที่ต้องการอ้าง (ถ้ามี).

ตัวอย่าง

เข็มชัย ชูติวงศ์. “รายงานการไปศึกษาดูงานฝึกอบรมประชุมและสัมมนา ณ ต่างประเทศ เรื่อง อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อสังคมและมาตรการป้องกันที่ได้ผล.” เล่มที่ 49. *อัยการนิเทศ*. (2530): 391 – 392.

Douglas Lewis. “Some Problems of Perception.” 37 *Philosophy of Science* 102. (March 1970): 105.

3.4 บทความในหนังสือพิมพ์

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” ชื่อหนังสือพิมพ์. (วัน เดือน ปี): หน้า.

ตัวอย่าง

ประเสริฐ โลหะวณิชย์. รายงาน. “ليبียุ่เล็กส่งออกน้ำมันได้มาตรการแข่งขันตะวันตก.” *มติชน*. (5 เมษายน 2535): 4.

Caroline Baron. “Southern Africa: Trade Feeds on Growth.” *Business Week*. (14 February 1977): 66 – 67.

3.5 บทความในสารานุกรม

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” ชื่อสารานุกรม หน้าแรกของบทความ. เล่มที่ของสารานุกรม. (ปีพิมพ์): หน้าในบทความโดยเฉพาะที่ต้องการอ้าง (ถ้ามี).

ตัวอย่าง

วิกรม เมลานันท์. “ทอดตลาด.” สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. เล่มที่ 13. (2516 – 17): 2453 – 8460.
Richard Smith. “Color and Light.” Encyclopedia Britannica. 1978 ed. (1998): 250.

3.6 บทวิจารณ์หนังสือ

รูปแบบ

ชื่อ สกุลของผู้เขียนบทวิจารณ์. วิจารณ์เรื่อง “ชื่อหนังสือที่วิจารณ์.” โดยผู้แต่งหนังสือที่วิจารณ์. เล่มที่ของวารสาร. ชื่อวารสาร หน้าแรกของบทวิจารณ์. (เดือน ปีพิมพ์): หน้าในบทวิจารณ์โดยเฉพาะที่ต้องการอ้าง (ถ้ามี).

ตัวอย่าง

ชำนาญ นาคประสบ. วิจารณ์เรื่อง “ลายสือสยาม.” โดย สุลักษณ์ ศิวรักษ์. 5 สังคมศาสตร์ปริทัศน์. (มิถุนายน – สิงหาคม 2510): 139 – 141.

Alan James. Review of “The United Nations in a Changing World.” by Leland M. Goodrich. 51 International Affairs. (October 1975): 554 – 555.

4. สัมภาษณ์

รูปแบบ

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. ตำแหน่ง (ถ้ามี). สถานที่. วัน เดือน ปี.

ตัวอย่าง

ศุภชัย พิธิษฐวานิช. อธิบดีกรมศุลกากร. สัมภาษณ์. ทำเนียบรัฐบาล. 5 มิถุนายน 2538.

Richard Katz. Director. N.B.C. Television. Now York. 13 August 1971.

5. เอกสารประกอบการประชุมการสัมมนา

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” ในชื่อเรื่อง. จัดโดยผู้รวบรวม สถานที่, ปี.

ตัวอย่าง

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของจำเลยจามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย.” ในการประชุมวิชาการระดับชาติของนักนิติศาสตร์ ครั้งที่ 1. จัดโดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร, 2538.

6. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบ

ชื่อ สกุลผู้เขียน. “ชื่อบทความ.” จาก URL, วัน เดือน ปี.

ตัวอย่าง

สุรนนท์ น้อยมณี. “ปัญหา ค.ศ.200 คืออะไร.” <http://www.digital.eng.com>, 30 ตุลาคม 2542.